

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **KOVÁŘ plus s.r.o.**
sídlem Podolí č. ev. 63
zastoupen JUDr. Vítem Buršou, advokátem
sídlem Březolupy 591

proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2025, č. j. 14919/25/5100-41452-706445,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Zlínský kraj (dále jen „správce daně“) rozhodnutím ze dne 21. 8. 2024, č. j. 1267790/24/3309-50523-703696, podle § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), zastavil řízení o žádosti žalobce ze dne 2. 4. 2024 o prominutí penále vztahujícího se k doměřené dani z přidané hodnoty za zdaňovací období

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

duben-září 2013, prosinec 2013-červen 2014, srpen 2014, září 2014 a listopad 2014-leden 2015. Správce daně dospěl k závěru, že žádost byla podána po uplynutí lhůty podle § 259a odst. 3 daňového řádu, která činí 3 měsíce ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí, přičemž dle žalovaného uplynula lhůta pro podání žádosti ještě dříve, než jak posoudil správce daně.

II. Žaloba

- Podle žalobce žalovaný nevzal v úvahu, že žalobce podával řadu žádostí o posečkání, kterými došlo ke stavění lhůty. Tyto žádosti se prolínaly rovněž s odklady vykonatelnosti rozhodnutí o stanovení daně na základě rozhodnutí Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu. Účelem všech těchto institutů je umožnit daňovému subjektu nehradit po dobu posečkání či soudního odkladu vykonatelnosti doměřenou daň ve lhůtě vázící se k právní moci rozhodnutí. Jakýkoliv jiný výklad by dle žalobce popřel smysl těchto institutů.
- Lhůta pro podání žádosti běžela od právní moci rozhodnutí o stanovení daně, tj. od 28. 3. 2020. Přerušena byla poprvé již 3. 4. 2020 podáním žádosti o posečkání. Od té doby byla opakovaně přerušována nejprve rozhodnutím Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2020, kterým došlo k odložení vykonatelnosti rozhodnutí, následně i rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, a dalšími žádostmi žalobce o povolení posečkání, kterým bylo vyhověno. Přiznání odkladného účinku dle žalobce působí *ex tunc*, tzn. že rozhodnutí po dobu přiznání odkladného účinku „pozbylo“ od počátku právní moci a nezačala běžet lhůta k úhradě ani lhůta pro podání žádosti o prominutí penále. Pokud tedy byl žalobci povolen odklad vykonatelnosti soudem, byť před účinností zákona č. 283/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 283/2020 Sb.“), nelze vydané rozhodnutí vymáhat a není proto ani důvod daň hradit. Přitom možnost podat žádost o prominutí penále je podle § 259a odst. 1 daňového řádu podmíněna právě uhrazením daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.
- Přechodné ustanovení zákona č. 283/2020 Sb. popírá smysl tímto zákonem zavedeného § 157a daňového řádu, neboť podání žádosti o posečkání po účinnosti zákona, pokud byl před jeho účinností povolen odklad soudem, by bylo zjevně bezdůvodné (nebylo by fakticky s čím posečkat s ohledem na odkladný účinek povolený soudem). Důvodová zpráva k § 157a daňového řádu neřeší otázku běhu a počítání lhůty pro podání žádosti o prominutí. Jejím smyslem bylo pouze logicky uzákonit, že stejné účinky jako posečkání má i odkladný účinek soudního rozhodnutí. Výklad, že v důsledku posečkání (včetně soudem povoleného odkladu vykonatelnosti) má daňový subjekt uhradit daň, aby mohl žádat o prominutí penále v zákonné lhůtě, nedává dle žalobce žádný smysl.
- I kdyby žalobce výklad žalovaného přijal, pokud povolení odkladu vykonatelnosti je fakticky průlomem do právní moci rozhodnutí, musí se to odrazit i ve stavění běhu lhůty pro podání žádosti o prominutí penále. Jinak by došlo k absurdní situaci, že daňový subjekt nemusí hradit doměřenou daň a zároveň by měl žádat o prominutí penále v době, kdy ještě není najisto postaveno z důvodů probíhajícího soudního přezkumu rozhodnutí o stanovení daně, zda vůbec daň bude platit. Navíc by správce daně nemusel žádosti vyhovět, což by vedlo k další absurditě, tj. povinnosti hradit penále, nikoliv daň. Za daň ve smyslu § 259a

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

daňového řádu je dle žalobce třeba považovat i penále a úroky. Nemá-li tedy daňový subjekt povinnost platit daň, nemůže mít povinnost platit penále, a proto mu nemůže běžet lhůta k podání žádosti o prominutí penále.

6. Další pochybení žalovaného spočívá v tom, že dle § 106 odstavce 1 písmena e) daňového řádu nelze zastavit řízení o žádosti o prominutí penále, a to ani v případě podání žádosti po uplynutí lhůty. Toto ustanovení cílí pouze na případy, v nichž nelze přímo ze zákonem stanoveného důvodu v řízení pokračovat.
7. Žalobce podal jednu žádost o prominutí penále. Správce daně ji měl tedy posuzovat v jednom řízení a vydat o ní jedno rozhodnutí. Správce daně však část žádosti zamítl při posuzování věcných důvodů a v části řízení zastavil. Podle žalobce tak o jedné žádosti nesprávně rozhodl dvěma rozhodnutími a každé z nich vytváří překážku pro rozhodnutí druhé.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný uvádí, že na základě přiznaného odkladného účinku žalobě usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2020 nedošlo *ex lege* k posečkání úhrady daně, neboť § 157a daňového řádu se dle přechodných ustanovení uplatní v případě přiznání odkladného účinku po 1. 1. 2021. Tato přechodná ustanovení nijak nepopírají smysl právní úpravy. Lhůta pro podání žádosti o prominutí penále, která začala běžet dne 28. 3. 2020, se dle § 259a odst. 4 daňového řádu stavěla ode dne podání žádosti o posečkání úhrady daně zaevidované dne 3. 4. 2020 do dne 15. 12. 2020, kdy v důsledku porušení podmínky posečkání došlo k pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání, a uplynula v pondělí 15. 3. 2021. Další žádosti o posečkání po uplynutí dané lhůty neměly na její běh vliv, stejně jako následné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o přiznání odkladného účinku, před jehož vydáním byla daň exekučně vymožena.
9. Podmínkou pro podání žádosti o prominutí penále byla úhrada samotné doměřené daně. Toto zúžení pojmu daň pro účely prominutí penále je navíc logické, neboť není důvod podmiňovat prominutí penále jeho předchozí úhradou. Správce daně tedy nemohl v nyní řešeném případě postupovat jinak, než řízení zastavit podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu, neboť žádost o prominutí penále byla podána po zákonem stanovené lhůtě.
10. Samotné rozdělení žádosti na dvě části podle dodatečných platebních výměrů vydaných za jednotlivá zdaňovací období a vydání dvou samostatných rozhodnutí není v rozporu se zákonem. Žalovanému je známo, že proti druhému rozhodnutí podal žalobce žalobu vedenou pod sp. zn. 62 Af 36/2024 a žalovaný nařídil přezkum tohoto druhého rozhodnutí.

IV. Posouzení věci

11. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
12. Žaloba není důvodná.
13. Podle § 259a odst. 1 daňového řádu *daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o prominutí části penále, pokud byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.*

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

14. Podle § 259a odst. 3 daňového řádu *žádost o prominutí penále lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.*
15. Podle § 259a odst. 4 daňového řádu *lhůta pro podání žádosti podle odstavce 3 neběží po dobu*
  - a) *řízení o povolení posečkáni úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla,*
  - b) *posečkáni úhrady daně, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla.*
16. Zákon stanoví dvě formální podmínky pro podání žádosti o prominutí penále. První podmínkou je, že byla uhrazena daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla. Zákonodárce v tomto případě neutil legislativní zkratku *daň* bez dalšího (tj. ve smyslu § 2 odst. 3 daňového řádu), nýbrž omezil rozsah tohoto pojmu užitím slovního spojení *daň, v důsledku jejíhož doměření povinnost uhradit penále vznikla*. Podmínkou prominutí penále (obdobně úroku z prodlení) je tedy uhrazení samotné doměřené daně (bez jejího příslušenství), což je navíc i logické, neboť není důvod podmiňovat prominutí příslušenství jeho předchozí úhradou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2022, č. j. 6 Afs 183/2021-41). Druhou formální podmínkou je podání žádosti ve lhůtě 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit penále.
17. Podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu *správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon*. Judikatura dovodila, že jestliže uplynula lhůta pro podání žádosti o prominutí penále dle § 259a odst. 3 daňového řádu, nemůže správce daně postupovat jinak, než řízení o žádosti zastavit podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2025, č. j. 2 Afs 199/2021-77). Námitka, že správce daně nemohl zastavit řízení ani v případě podání žádosti po uplynutí lhůty, tudíž není důvodná.
18. Nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje to, že správce daně rozhodl o jedné žádosti dvěma samostatnými rozhodnutími. Naopak, pokud v části žádosti shledal správce daně důvody pro zastavení řízení, neboť byla podána po lhůtě, a v jiné části shledal, že jsou splněny podmínky pro věcné posouzení žádosti, jeví se takový postup logickým. Správce daně vyčerpal předmět žádosti a obě jeho rozhodnutí mohou být (za splnění dalších podmínek) předmětem soudního přezkumu. Daným postupem proto správce daně nijak nezasáhl do žalobcových práv.
19. S účinností od 1. 1. 2021 bylo zákonem č. 283/2020 Sb. do daňového řádu vloženo ustanovení § 157a, podle něhož *úhrada daně je posečkána ode dne přiznání odkladného účinku v řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví nebo před Ústavním soudem. Toto posečkáni skončí uplynutím dne, kdy rozhodnutí soudu ve věci související se stanovením daně nabylo právní moci*. Úhrada daně je tedy v těchto případech ze zákona posečkána, přičemž po dobu posečkáni neběží lhůta pro podání žádosti o prominutí penále. Podle bodu 5. přechodných ustanovení zákona č. 283/2020 Sb. *posečkáni úhrady daně podle § 157a zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nastane pouze v případě daně, u níž byl odkladný účinek v řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví nebo před Ústavním soudem, přiznán ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona*.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

20. Uvedené přechodné ustanovení tedy stanoví, že posečkáni daně ze zákona je spojeno s rozhodnutím soudu o přiznání odkladného účinku tehdy, pokud byl odkladný účinek přiznán ode dne nabytí účinnosti zákona č. 283/2020 Sb. To koresponduje také s žalovaným odkazovanou důvodovou zprávou k tomuto zákonu, která uvádí: „*Navrhuje se přechodné ustanovení, které aplikuje vznik posečkáni úhrady daně z důvodu přiznání odkladného účinku v rámci soudního přezkumu rozhodnutí o stanovení daně pouze na případy daní, kdy byl tento odkladný účinek přiznán ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy. Není ambicí pomocí nové právní úpravy posečkáni vznikajícího ex lege ingerovat do starších případů, kde již přinejmenším z části došlo k vydání individuálních rozhodnutí o povolení posečkáni z uvedeného důvodu, a tedy řešit otázku osudu těchto konkrétních rozhodnutí a přechodného režimu, pro což neexistuje pádný věcný důvod.*“ Tato právní úprava dle zdejšího soudu nevzbuzuje žádné výkladové pochybnosti.
21. Pokud byl žalobě proti rozhodnutí o stanovení daně přiznán odkladný účinek před 1. 1. 2021, nemá to za následek automatické posečkáni úhrady daně. To ovšem neznamená, že by tato skutečnost byla z hlediska běhu lhůty pro podání žádosti o prominutí penále zcela bez významu.
22. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
23. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 1. 2020, č. j. 10 Afs 290/2017-67, uvedl, že ze znění § 73 s. ř. s. vyplývá, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují účinky napadeného správního rozhodnutí. O jaké právní účinky se v konkrétním případě jedná, určuje povaha rozhodnutí správního orgánu. Soud by tedy měl vždy zvážit, jaké účinky žalobou napadené rozhodnutí vyvolává a jaký případný dopad do sféry žalobce by mělo jejich odložení. Přitom přihlédne k charakteru žalobou napadeného rozhodnutí a posoudí, odkdy je nutné přiznat odložení účinků správního rozhodnutí, a to s ohledem na zájem žalobce, ale i společnosti. Pokud správní orgán uložil povinnost k plnění, typicky se bude jednat o zaplacení doměřené daně/cla, a žalobě proti tomuto správnímu rozhodnutí byl přiznán odkladný účinek, pozastavují se účinky správního rozhodnutí zpětně ke dni právní moci rozhodnutí správního orgánu. Tzn. že lhůta k plnění začne znovu od počátku běžet od právní moci meritorního rozhodnutí v řízení o žalobě. „*Jiný výklad [např. že odkladný účinek působí až od právní moci (resp. vykonatelnosti) rozhodnutí o přiznání odkladného účinku] by byl s ohledem na povahu věci a účinky žalobou napadených správních rozhodnutí (rozhodnutí o odvolání proti dodatečným platebním výměřům) zjevně absurdní a byl by popřen samotný smysl přiznání odkladného účinku žalobě. S ohledem na povahu nyní projednávané věci a dotčenou právní úpravu by totiž přiznání odkladného účinku žalobě zcela postrádalo smysl, neboť stěžovatel by byl nucen celní dluh přes přiznání odkladného účinku žalobě ve stanovené době uhradit, aby případně mohl splnit podmínky pro upuštění úroků z posečkáni.*“
24. Zároveň platí, že pokud již v mezidobí od pravomocného rozhodnutí správního orgánu do právní moci usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě nastaly skutečnosti předvídané napadeným rozhodnutím, nelze je ignorovat a zůstávají odkladným účinkem nedotčeny. Jinými slovy, přiznání odkladného účinku pozastavuje účinky správního rozhodnutí, nerevidují se však ty, které již nastaly. Smyslem působení odkladného účinku do minulosti tedy je zejména ochránit žalobce před tím, aby do budoucna (po přiznání odkladného účinku) byl nucen s ohledem na systematiku daňových předpisů (např. právě pro zachování Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

lhůty pro prominutí příslušenství daně) plnit odloženou povinnost (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2024, č. j. 9 Afs 157/2024-25).

25. Přiznání odkladného účinku v řízení před správním soudem má dle zdejšího soudu nutně stejný účinek na běh lhůty podle § 259a odst. 3 daňového řádu, neboť v opačném případě, jak správně upozorňuje žalobce, by daňový subjekt navzdory přiznanému odkladnému účinku byl nucen dlužnou daň zaplatit. Pokud by tak neučinil, nemohl by podat žádost o prominutí penále, neboť by nesplnil jednu z formálních podmínek pro její podání.
26. Tyto závěry platí za splnění následujících podmínek. Odkladný účinek musí být žalobě přiznán před uplynutím lhůty podle § 259a odst. 3 daňového řádu. Bylo by v rozporu se smyslem zákona a s principem právní jistoty, pokud by si daňový subjekt mohl prostřednictvím přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o povinnosti zaplatit penále zachovat lhůtu, která již před přiznáním odkladného účinku marně uplynula. Zároveň se musí jednat o daň, která nebyla v plné výši zaplacená. Ve vztahu k zaplacené dani sice rozhodnutí o přiznání odkladného účinku může formálně existovat, z povahy věci však nemůže vyvolávat účinky odložení platební povinnosti. Doba, po kterou v důsledku přiznání odkladného účinku neběží lhůta k podání žádosti o prominutí penále, tedy končí dnem, kdy daňový subjekt uhradil v plné výši dlužnou daň. Tím totiž splní formální podmínku § 259a odst. 1 daňového řádu. Od okamžiku úhrady daně mu již nic nebrání v tom, aby mohl žádost o prominutí penále podat (srov. přiměřeně rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 8. 2024, č. j. 30 Af 31/2022-47).
27. V nynějším případě platební výměry, kterými byla žalobci doměřena daň a stanoveno penále, nabyly právní moci dne 27. 3. 2020. Proti rozhodnutí o stanovení daně se žalobce bránil žalobou; zdejší soud usnesením ze dne 30. 4. 2020, č. j. 62 Af 21/2020-238, přiznal žalobě odkladný účinek (rozhodnutí nabylo právní moci 4. 5. 2020). Zdejší soud poté rozsudkem ze dne 24. 11. 2022, č. j. 62 Af 21/2020-331, žalobu zamítl (rozsudek nabyl právní moci dne 30. 11. 2022). Žalobce podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost. Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek usnesením ze dne 4. 1. 2023, č. j. 6 Afs 275/2022-38, které nabylo téhož dne právní moci. Kasační stížnost poté zamítl rozsudkem ze dne 31. 1. 2024, č. j. 6 Afs 275/2022-101, který nabyl právní moci dne 6. 2. 2024.
28. Žalobce uvádí, že podával množství žádostí o posečkání, nicméně konkrétně upozorňuje pouze na žádost podanou dne 3. 4. 2020. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že na základě této žádosti bylo povoleno posečkání úhrady daňového nedoplatku, resp. rozložení jeho úhrady na splátky. Dále uvádí, že rozhodnutím ze dne 4. 2. 2021 deklaroval správce daně, že dnem 15. 12. 2020 pozbylo rozhodnutí o posečkání účinnosti z důvodu nesplnění podmínek posečkání. Z rozhodnutí správce daně plyne, že žalobce dále požádal o posečkání dne 2. 12. 2022, rozhodnutí o posečkání nabylo právní moci dne 14. 5. 2023. Konečně, ze správního spisu lze zjistit, že žalobce požádal o posečkání dne 13. 4. 2021 a bylo mu povoleno posečkání do 30. 6. 2022.
29. Z rozhodnutí správce daně dále vyplývá, že daň za všechna nyní řešená zdaňovací období byla ve dnech 9. 12. 2022 a 12. 12. 2022 exekučně vymožena.
30. Pro nynější věc to na základě shora provedeného výkladu znamená, že lhůta pro podání žádosti o prominutí penále, jež počala běžet od právní moci platebních výměrů, jimiž byla

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

stanovena povinnost uhradit penále (27. 3. 2020), neběžela ode dne podání žádosti o posečkání (3. 4. 2020). Poté byl ve lhůtě pro podání žádosti přiznán žalobě proti rozhodnutí o stanovení daně odkladný účinek, který pozastavil účinky správního rozhodnutí (včetně určení počátku lhůty k prominutí penále) zpětně ke dni právní moci platebních výměrů. Lhůta začala znovu od počátku běžet od právní moci meritorního rozhodnutí v řízení o žalobě, tj. od 30. 11. 2022, a uplynula by dne 1. 3. 2023. Lhůta neběžela od podání žádosti o posečkání (2. 12. 2022) do doby, kdy byla dlužná daň za všechna nynější zdaňovací období plně uhrazena (do 12. 12. 2020), tj. 11 dnů. Uplynula tedy v pondělí dne 13. 3. 2023. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ve věci stanovení daně a povinnosti uhradit penále nemělo na běh lhůty pro prominutí penále za nyní řešená zdaňovací období žádný vliv, neboť v té době již byla dlužná daň plně uhrazena. To stejné platí po 12. 12. 2022 pro řízení o posečkání zahájené žádostí žalobce ze dne 2. 12. 2022.

31. Byť tedy úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí nejsou zcela správné a zdejší soud je korigoval (neobstojí závěr žalovaného, že přiznání odkladného účinku soudem před 1. 1. 2021 nemá vliv na běh lhůty pro podání žádosti o posečkání), nezpůsobuje tato dílčí nesprávnost nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť obstojí závěr, že žádost o prominutí penále ze dne 2. 4. 2024 byla ve vztahu k penále za zdaňovací období duben-září 2013, prosinec 2013-červen 2014, srpen 2014, září 2014 a listopad 2014-leden 2015 podána po uplynutí lhůty dle § 259a odst. 3 daňového řádu, která uplynula tři měsíce poté, co byla dlužná daň plně uhrazena.

V. Závěr a náklady řízení

32. Ze shora uvedených důvodů zdejší soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

20/2025

Brno 11. března 2026

David Raus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.